

trent ligesaa klart som ved Dagens Stin, og kan styde paa os saa sikkert og saa roligt, som han lyfter, medens vi ude fra Forterne ikke kunne se Andet til Tjenden end et blændende Lys, ja saa blændende, at man ikke kan taale at se paa det, uden at tage blaa Brillen paa. Det turde altsaa være høist nødvendigt, at vi fik de samme Apparater til at lyse efter Tjenden med. — Et Punkt, som har været meget under Omtale ved de tidligere Behandlinger af dette Lovforslag i det andet Thing, er Spørgsmaalet om Oprensningen af Citadellet Frederikshavns Grave. Som den, der har haft den Være i 11 Aar at være Kompagnichef ved et af de Kompagnier, som garnisonere i Citadellet, kan jeg bevidne, at Bygningerne derude lide i høj Grad af Fugtighed, og de Befalingsmænd, der have Tjenestebolig derude, og som altsaa ere nøbte til at bo derude, lide virkelig ved, at Fugtigheden i Grunden stiger op i Sufene og gjør disse smaa, lave, i og for sig meget daarligere Leiligheder i høj Grad uskiktede til Beboelse. Jeg tror derfor, at den Foranstaltning, at muddre Citadellens Grave op for at kunne senke Vandstanden 12 Tommer, eller hvormeget man nu vil kunne komme til, vil være en i høj Grad nyttig Foranstaltning, og jeg anser den ligesom for en Humanitetsforanstaltning med Hensyn til Beboerne af Citadellet, og navnlig for Beboerne i de laveste Etager i Citadellet; det er saa at sige allevegne Underofficerer med deres Familier, som bo der. — Jeg kan ikke Andet end i høj Grad glæde mig over, at man omsider er kommen saa vidt, at man har faaet bevilget Penge til at reparere den gamle Artillerikaserne ude paa Christianshavn for. Bygningen er ganske vist kun lidt egnet til at være Kaserne. Det er for en stor Del et gammelt Pakhus, men der kan dog gjøres særdeles Meget for at gjøre den mere beboelig, og jeg er overmaade glad ved, at der er bevilget Penge dertil. Jeg vilde ønske, at der overhovedet i en nærmere Fremtid maatte blive bevilget de nødvendige Midler til i det Hele taget at forbedre Kaserneforholdene her i Kjøbenhavn, idet de paa visse Punkter ere meget slettere, end vistnok de fleste Medlemmer af det høie Thing have nogen Forestilling om. Jeg skal f. Ex. blot berøre, at man hver Sommer er nødt til ude i Kastellet at kasernere et ikke ringe Antal Mandskab i et Træstur, hvor der i underste Etage er Exercerhus og Gymnastikhus og ovenpaa en stor Sal, hvor man maa lægge, saavidt jeg veed, et Par Hundrede Mennesker ind. Jeg kan ikke uden meget stor Betyrning tænke mig det Tilfælde, at der udbryd Ild i det Sted, det vilde ganske vist medføre en meget sørgelig Katastrofe. — Et høitaget Medlem af Thinget (Andræ) har udtalt sin Tak til Indenrigsministeriet for den Tanke, som bliver iværksat i det kommende Finantsaar, at undersøge den sydlige Del af Grønland og undertaste den en nøiagtig topo-

grafisk Undersøgelse, dette første Skridt til en større Undersøgelse, som det dog paalaa den danske Nation som Værespiligt at foretage, en Undersøgelse, som haabde til Formaal at opsoge og nogenlunde nøie bestemme Stedet for den gamle norske Koloni, som har bestaaet i Grønland i Middelaalderen. Jeg kan ikke Andet end fuldkommen slutte mig til Tanken om det Dristelige i en saadan Expedition, Tanken om det Dristelige i, at ogsaa vi Danske kunde komme med til at foretage en Expedition oppe i de nordlige Farvande, de nordlige Egne af Jordkloben. Jeg vilde anse en saadan Expedition som en ganske overordentlig nyttig Ting, ikke alene for dem, der blive sendte derop. Det, at sende Folk op mod Nordpolen, er en god Maade at uddanne Vovehalse, dristige Mænd paa, og naar det kommer til Uoor, vil det netop være Vovehalse og dristige Mænd, som vi Danske behøve. Jeg kan ikke nære den ringeste Tvivl om, at, hvis f. Ex. nogle Officerer af Søetaten bleve sendte paa en saadan Expedition og udrettede noget Betydeligt derved, saa vilde dette have en overordentlig nyttig Indflydelse, ikke alene paa Flaaden, ikke alene paa alle os Krigsfolk, men paa hele Nationen. Det vilde vække Nationens Tanke og Interesse for modige Foretagender. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det fuldstændigste slutte mig til det høitagede Medlems Udtalelser i denne Henseende. Expeditionen til Undersøgelse af Julianehaabs Distrikt i det sydligste Grønland bliver paa en vis Maade en antikvarisk Expedition. Jeg glæder mig ved at se, at der i det Hele er bevilget ikke ubetydelige Summer til Fremme af antikvariske Foretagender, til Undersøgelse af vore Oldtidsminde-mærker herhjemme i Landet. Jeg kan imidlertid ikke lade være at benytte Leiligheden til at henstille, om der ikke kunde være nogen Grund for Staten til at understøtte, ikke blot de antikvariske Bestræbelser, der finde Sted her i Landet, men tillige til at understøtte de historiske Forskninger, som vistnok i høj Grad trænge til Statens Understøttelse, eftersom Erfaringen viser, at vi ikke her i Landet have Mæcenater, som man har i andre Lande, der støtte historiske Forskninger. Jeg tænker her nærmest paa et Foretagende, som er sat igang af nogle yngre Historikere. Ja yngre! Det er vel saadan Folk paa min Alder eller henved 50 Aar; dem pleie vi jo i denne Tid at regne til de Uuge! Blandt disse Folk har der dannet sig en Kreds, et Selskab, som har sat sig til Formaal at udgive Kildeskrifter til den danske Historie. Jeg tror, at dette Selskab har henvendt sig til den høitagede Kultusminister om Understøttelse og har faaet lidt Understøttelse, om jeg mindes ret, nogle Hundrede Kroner. Det er jo altid Noget; men jeg maa tilstaa, jeg tror ikke, at det er med nogle Hundrede Kroner, eller endog om man kunde gjøre Regning paa, at